

Հրատարակի յառեւ Ը-րորտի որ ըստ 'տառ Տառ մարտի 20-րդին 4, 11-ու 48 24' Բաւ թի միայ Ընկերութեամբ Է 500-

ՌՈՍՏՈՎԻ ԸՍՏԻ ԶՈՒՄԻ ԵՐԶԱՆԵՐ

Մտնայն ազգային հրատարակութեանը միջոցովն Եւրոպայի ազգային տարածմանը

Ե Ր Ը Ր Ը Տ Ե Ե Ն Բ Ն Կ Ե Ր Ո Ւ Թ Ե Ը Ն

Պ Ե Ն Կ Ե Ր Ո Ւ Թ Ե Ը Ն Ե Ր Ը Ր Ը Տ Ե Ե Ն Բ Ն Կ Ե Ր Ո Ւ Թ Ե Ը Ն

ՀԵՏ. Գ. ԹԻ. 87. ԿԸԼԿԸԹԸ 1847 ՄԱՐՏ 20

Ք Ե Ղ Ե Ք Ե Կ Ը Ն Ք Կ Ը Լ Կ Ը Թ Ը

Յաւնդարի 18 էն թուով գիր ընկաւ ի Բարեկամէ մերս, որ 'ի Մեծն Պոլիս, թէ Բաւաքեղապարտի և Ըղբոսէր Կաթաղիկացի մեր Տէր Կեօստ և ա ի Սերայ Էջնիւստայ 'ի Թիֆլիզ' յառաջ տանելը քաղաք մանկան Պեկտեմբերի անցելոյ, Օ գոյ արդեօք գործադուրի սիրտ նարին Բառաւաճարեայ Սերտեմանն' թէ ճրքուն կարտիցին էն առ որ որդիք իւր համբաւոյ մեծանձարարութեանց իւրոց և արեւոյ թեմանց, որոց այսքան բերմարաց սպասին, և դեռ ծարաւ ոչ չեւոյցին,

— 'ի վերջ գրեալ գրի ընթեւնուէք նաև' թէ Բաւաքեղապարտի Սերտանն Մատթէոս Ըրքեղիսիկոս և այլոց Կոստանդնուպոլսոյ, որ պատուիրեալ էր Բաւաքեղապարտ Բոս Թիֆլիզի Բաւաքեղանէ գրել առ Բ-

արտաւեան Թիֆլիզի թիւն մեր վասն Բաւաքեղի մերում և դրոց սարգրեւոց 'ի մեծն' և մինչ ջոյնովայր ոչ ընկալեալ, կրկին պատուիրեալ իցէ իւրեան երկրորդէլ առ մեզ զպատու ընկալեալ ընդ մերայն մեզ ընկալեալ ի թղթոց մերոց առ Ըրճանայարգ Բոս Թիֆլիզ Բաւաքեղ 'ի պատուականի պատուական գրութեանց նորա, Բայց 'ի կարմանէ մատենիցն առ 'ի մեծն սարգրեւոց' տիրութեանք գրեմք, զի անագուն ուրեմն բարձուն 'ի նաւն Սաւմանի, Քանզի ստորին գին յառաջագոյն բարձիցին 'ի Օ մի ունիս, և ըստ գրութեան Ըրճալուսոյն երկար մամանախաւ անխաճաւ մախն նոցա 'ի Պոլիս, ոչ քաջայերին մեզ 'ի ծախս բաւաւոյ զմերթին արկեղս մեր 'ի բարձաւախ ընդ եւսաւ, թեւեւեւ թերթք, Է ըստ ընկալեալ մերում ոչ երբէք յարապեցուն, Օ խորք և իցէ այժմ մեծապէս շնորհ ունիմք զազգասէր քաջայերութեան սրբոյ Հօր Երկեղեցւոյ մերում, որ ոչ անտես

առնէ զմեզ և զամենքն վատապա մեր :

— Արարեալք գրեմք նան՝ զի վերջ գրեալ արժանաւոր Բարեկամ մեր աւանա հարգոյ առ մեզ, աւելի թէ ուրիշ բազում նամակս և յաւիտեան բերել մեզ ընդ իւր ի հմեկվելոյ : Ընդ ուրիշք զի բոս մասին լցցին նոքոք անձուկք կարօտանոց մերոյ, և աւանա Հայաստանեայց ատրիակացի ՚ի Հոգևոտանս յորախաթիւն տանայն Հայրենաւեր ընթերցողոց մերոյ :

— Պարուն և Տիկին Պետրոս Մ. Գառապրեանց ՚ի Մ ամսոյս ելին ՚ի Պարա ՚ի մերակոյս ՚ի տեղական կառնածոց Օ մինչ արտ թեան Էրզրոյն, որոց ցանկանք բարի նաւարկութիւն և սրբի գործ :

— Պարուն Գրեգոր Ըրզրեան Հարգինկան Ըողեալով գործաւ որոց ՚ի Մ ամսոյս, սրբ գնացեալն էր յաւանաթիւն :

Նաւն ՊԱՆՈՒՍԱՆ Երանէ ՚ի Մ ամսոյս կառնէ ՚ի Մարտի կողմն մասն և նաւարկու :

առ ԱՂԱՅԵԱՆ ԵՂԱՅԵԱՆ :

Նաւն ՀԻՇՈՒ ՄԻՔԻՄԱՅԵԱՆ :

առ ԱՂԱՅԵԱՆ ԵՂԱՅԵԱՆ :

Նաւն ԻՐԱՅԻՄ ՚ի Մարտի և Մարտի և նաւարկու :

առ ԱՂԱՅԵԱՆ ԵՂԱՅԵԱՆ :

Նաւն ԼԱՅԻՄ ՚ի Մարտի :

առ ԱՂԱՅԵԱՆ ԵՂԱՅԵԱՆ :

Նաւն ՊԱՆՈՒՍԱՆ ՚ի Չին :

առ ԱՂԱՅԵԱՆ ԵՂԱՅԵԱՆ :

Նաւն ԵՐԵՆ ՚ի Չին առ ԱՂԱՅԵԱՆ ԵՂԱՅԵԱՆ :

առ ԱՂԱՅԵԱՆ ԵՂԱՅԵԱՆ :

Նաւն ՀՈԳ ՚ի Չին իմ Բարեկամոց :

առ ԱՂԱՅԵԱՆ ԵՂԱՅԵԱՆ :

Նաւն ՊԵՐՍԻ ՚ի Մարտի :

առ ՉՈՒՍԱՆ Մ. ՄԱՐՏԻԱՆՈՒ :

— Ի թի. 82 Ըզգասիրես Հարեանցիկ կրօնակաւ յիշատակեալք ըս

Հատանելոյ Թեոփանոսեանցի : զոր Ընդգրակեք աւարեցին ՚ի Սիկոյ ՚ի մեծակնն որտեղագումնս իրեանց ՚ի Մարտի : Ընկեալ : ՚ի Փիլոս զԸնդ և ՚ի Սարգիս : Օտարքս արժան Համարեմք ակնտանս ստորագրել զայն ՚ի դրաստն Հեռաւոր եղբարց մերոց : Իբրև այդ զԵրջ մերկանոց աստր կրորդի ամսոյս՝ զորս թիւնք Բարբաբոյց : Գնդմայ, և Պարթ Պիլիկեայ ամենայն զնաւորական կառմաթեանք վաչա առ վաչա յաստի խորոյով ընդ միջին պոստայ Գրեւ ստոյց անուանեալ՝ ընթին Հասարին Այսպէնէզն անուանեալ տեղի : ՚ի մեծի Հրատարակին Պարիսեայ, յանգիտան Պամարին Հարթու թեան՝ որ անկանէր ընդ միջ ընդ ին և պաշտանն փոխարքայի Հոգևոց՝ 9252 թիւ գնոսեմ Սիկոյ, շաթ գորովք Հարկին պաշք գաւարանին զորն ուղչոյն մինչև ՚ի մանն չորրորդ զինն միջորէին : յորում սկանն բազմութիւն ամենայն ազգոց և ընդունոց և կրօնից և կեցեաց քաղ ՚ի Հեռաւոր և ՚ի մերձաւոր փոյրոց և գրահի անպարտա իբրև Փիլիկեայն մայրաքաղաքս անցանէր ընդ Պամարին Հարթու թեան՝ ոչ ընկոց զնա ընթին և նեղ աճեց թեոփանոսեանք թեանք և սկանն զորք յաստիւստ Հարա կերտել աչոց զտեսարան զնաւորական մարտից իրեանց, որ պարզ արքան և էր Հարաւոր թեանքն զուղակ բոխին անբէր : Մի մայն փոխմութիւն Հանդ խիս էր այնքան բիրտաւոր զարմութեան մարդկանն ՚ի մի խմբեալ տեսանել, զի Հրատարակն զրեթէ իբրև զճով ծիծարակեալ ծառանէր բազմութեանք մարդկանն Հարթու թեան Հանդեք Հայաստանի կրթեմն աշխարհոյն և վեկտ քան ըս

Լարս այսօրեան հանգիստից չբեզդցանս*
Հայեցարուք ՚ի Տիգրանն Մեծն
Հայկազանց :

— Բանի առ յ բաբ յառաջ Հրո-
տաբանեցաք զազիտայի սպանու թեյն
պատահեաց ՚ի Բիգրիոյ : Ոչ բա-
զում առ բաբ ՚ի վերայ անցին, զի և
Շեխ Չարգոս բնակիչ Աշտարակ
առ Բիգրիոս կասկածանա տաւալ
զվարուց կնոջ իւրոյ՝ եօթնակի չա-
բաւար վերաք՝ զի անկենդան ատղաստ
յերկիր եզ գնա . և ՚ի յանդիմանել
գնա Շեխ Ղանեայ վանն զազանային
կասաղս թեանն անկաւ և մեռաւ ՚ի
արայ նորա . և մոյբ մեռելոյն վեր-
նկարաւ ՚ի թիկանց յազմից ի բում
՚ի զխրուածն ալ՝ սույն : Պաշք դո-
տաբանին կարան զի յանագ ործն . բ շոյ
թե զտատասան նրպէս մծիւ հասա-
նիցէ ՚ի վերայ՝ չկարեմք անի : Բան-
զի ՚ի բազմոց ճեռե է . զի անպա-
տիճ մնարվ այսօրեան եղևնաւ որոց՝
յնուն զաշտարնս աւարտութեամբք
և սպանութեամբք :

— Իւրիք եղև կուսուցանել զարձան
] արդ Հարի թիկայ ՚ի զլուխ Սա-
մարին Յարթութեան : Բայց Պրնչ
անէ : Թե զոյս իւրձուրդ ՚ի բաց
թուային լսաւ քով մ քատարի տակաւ քն
զարեղոյ : որ վք զհամարն կնոջիցին
չէին բուսկանն ճանրութեանն :

— Բիջնն Ղարան կուսքն՝ սակի
ապանեօք ՚ի վրին : և արձամթի ա-
թոսով ի բով՝ զղոցոս . յառանին
տաւարե Ուանայ Ղարմալայ Բարչ-
նայ : Պատարանին խնայ արարին ,
և Հարիս սուսի առեալեայ խոտա-
ցանն : որով կարիցէ գամանն : զլսաւ .

— Ի գեղե Քեան զոյս՝ գատակաւ իւրեկով
բարձր սույ Պարթե էէ : Պրնչի սակին ո՛ւր է
Եւ Սակն սակն պեղ՝ իւր վե ճուրեղաւ ՚ի
վրին կուս՝ սուսաւ իս էնէ խմբս : «Գրն ԲՎ»
Պարթեթեպոյս զլեւմէ : «Իսկ իւր ճանայ զոսի
խն» սույ և Քեղեյս իւրի իւրեանն :

ուածն կորուսեալ : Ղարմալեք դո-
տաբանն անյայտ մնացին մինչև ՚ի
հիպերբոյզ զիջվածաց անին . ուր
այնինչ բազմութիւն բարեկամաց հա-
ւաքեայ ՚ի տան Քարս Հախնոյ բ-
սինկայ զլուխ իւրեանէին առ անին
կուց նորա : յանկարճ տեսանէ զգ
կուսն կորուսեալ առնիթիւ բաբ-
նին . այլ զուրկ յակիայ սաղմեաց
և յարձակի աթոսոյն : Ուստի և ՚ի
նշանացն ճանաչեալ վերադարձու-
ցանէ զայն առ արարիչ և սրտալիչ
նորա : Արձակոյ պլուս ունէր գողն-
քան սնտաի գրոչելին . վասնորոյ զու-
կի սաղմեիս և զարձակի աթոսն
ուարեալ ՚ի նմանէ՝ ՚ի բաց ընկէց
թիկնս բառ Ղարմալեթի բնաւարին
Սիրակուայ յը դուրի մերս ան կերթ
զԿոկղապիայ՝ սուրվ Եէէ սուսաւ էէ
Եւ Սարս . իւրե Եւ սուս և սուս գողնէ :
— Բազում հարի բուրբ սկանաւոր
անձանց մարվ զուսմարեցաւ ՚ի սրա-
նի մայրաքարաբիս : (Տաւն Հայ .)
վանն տատարանայ Սիւվաիոյ ՚ի ս-
մոյ . և յեա յնիկնանոյ զխորձուրդ
ժողովոյն Սի Չան Վրանա հրախ-
թեցաւ յանունն յար իսկոյն ընդ ամ-
բանային սուս , «Բազում անգամ ՚ի
ժողովս Հասարակայ յայտ աթոս կո-
չեցոյ : բայց ճչ երբէք այնքան լո-
զայի եղև ինձ , կամ այնքան սոս-
տիկս անձկոյի յազոյս թեանն կասա-
րածին : որքան ՚ի սոյն յայտ պատե-
նի : Ազատակ այր ժողովոյ և սղու-
թեան կի բակրոց ՚ի Քէլ բնակչաց Բար-
ձանոյն Սիւվաիոյ : (տան լեւնակա-
նայ .) աննք սկոյնն թե սովն այն-
քան սոստականայր ՚ի նսա , և այն-
քան վաղարկակի տարածէր : մինչդի
անգամ ա ինն Համարեցա զանել նոցա
զարեթ թին յայտքան ճեաւար ճե-
այց , և կարի անողան : Իբրև մաս-
նաւոր ինն սուրք թիկնս անբաւա-

կան իցէ մեզմէ յոյ զվերառ նոցա: բայց
 իբրև համեմտեալ հանգանակ՝ եթէ
 ոչ այնքան շոյտ հասանիցէ նոցա մինչ
 բառնայ զնեցիայ աղեսա, կարե զեմ
 դնել հետեւսնայն: կամ զհաս յը-
 քեաբ փրկիցոցն՝ ՚ի սովոյ՝ ՚ի գործ
 անգր յաջողել: Դարմն արեւն իսկ
 տեղեակ է շարեացն: որք Իտ. յան-
 դայ պատահեցան: ասաց Առ Քան
 Վրանա, և ընթերցաւ ՚ի լուր նոցա
 զհասուած իմն պրեալ ՚ի Քննչաց
 Ազատ Եղիզեցոյ Սիմփաացոյ՝ որ
 ցուցանէր զստրականութի հնճոյ ձու-
 րակին կամ գեանականութի՝ որով և
 եթ սնանէին ժողովուրդք երկրին:
 Յառաջ քերթով արար և զանցս միւս
 ժողովոյ իրիք ՚ի Սիմփաա՝ ասաց: Աչ
 ոք այնքան խոր գգայ քան թէ ես,
 զի մշտնջենաւ որ հոգ կերակրելոյ զար-
 քատ ժողովուրդ ինչ՝ յառաջ շարժեն
 յաւետ զմշտապա թիւնն՝ զոր բա-
 նայ մտաբերէին: Զորմէ ասելու թիւն
 գործոյ: և նախութիւն մաւրացեանու-
 թեան: և կորուստ անձնական պատ-
 կասանայ՝ անմիջապէս յառաջ և կեայ
 պազաբերեն աշխարհի զայն աղէտ՝ զոր
 այժմ առ աջի տեղանեմք և ցա իմք ընդ
 այն: — Ի վերայ այսր ամենայնի աղբա-
 տաց անուսնեալ օրէնքն ՚ի Սիմփաա՝
 եղին գրեթէ սկզբնաւ իմք, և եթէ ա-
 տայից, թէ անհուն շարիս արարին,
 ոչ այլ ինչ աւելորդ անհեմ, քան
 եթէ նոր աւած սահմ ՚ի վերայ քա-
 զաքական շարիս որու թեան Կանոնք
 քաղաքական շարիս որու թեան անխա-
 տրիսիք են: զի իբրև * աշխարակք
 ՚ի ծագու նշան ինին նաւաստայն ՚ի

Քննչաց կարե՝ անշէ պատճեններն, և որով
 ոչի խորտեալ: շէ առ ինչ զերս ինն խորտե-
 իմ աշխարհի ՚ի ծագու: Եթէ ոչ ՚ի վաղեմ լե-
 իմաններն զհիւս պատճեններն նշանաորինն: կամ
 զինն աշխարհեմ ինն նաւաստայն շինել ՚ի ինչ
 նաւ ինչ և շահանք անասուցա ճշիւ:

նախատակ ՚ի ժամանակի խաղաղութեան
 բայց ոչ նայն և ՚ի ժամանակի այլե-
 կածութեան և նաւակործութեան, ուր
 ՚ի բաց լքեալ զայն զեկէ նաւակործ
 ուղիմ, ընդ որ և հարմն ուղղէ: Ի-
 թէ իցէ զի գերեմնիցէ ՚ի մրցիէն,
 վերաբն գտնեայ առ աշխարհն ուղ-
 զել նովն զմեմայն իւր: — Բայց բա-
 նայ արժան է ՚ի քաղաքական տե-
 սութեանց ստակ, և հայել յաղէտ
 տարակրտանաց՝ որ զաշխարհն ընդ
 իրև կաշիւ գրաւէ: յաղէտն,
 զոր ոչ ժողովուրդքն արարին, և ոչ
 իսկ գորովն յաշխարհս այնորիկ, այլ ա-
 նիմայ նախանախութեան եղին գործք
 զոր ոչ է մարդկային հանճարոյ կշիւ
 կամ արակիւն:

— Պարն Իշխոյա յոմն յարեաւ
 և սակ: «Պարի ցաւալին եղին աղէտք
 Հերթիւացոց: բայց Վրտանեկական
 հաստատութիւնն, որով ստարան այնց
 ժողովուրդք և աւաստանն սուր ինք
 հասարակաց նոցա՝ թերևս առաւել
 եղին՝ քան զոր աշխարհ ցուցանել
 կարէր: Փորձառու կառավարութեան
 մեծամեծ դրամնց հաւաքելոց ՚ի ժողո-
 վոյն Սիմփաաց յաւետ իմաստաք քան
 ողորմութիւն, առ ՚ի զառաջս ունիցոյ մե-
 ծի և մտադրու մտանց իս: Ինչպէր
 տեսանել զորդ իս զհաւաքումն ժո-
 ղովոյս սյստրիկ ՚ի Կապիտալ: նշա-
 նաւորեաց նա և զըմնա յերկրակա-
 նաց անախ: որք ՚ի բաց մեքտելով
 զխարանս ազգի և կրօնի՝ գրանչայն
 յօգնութիւն հեաւոր և անձնութ
 ժողովրդեան իրիք:»

Կակառ Վրթ ապա յարեաւ երկ-
 բորիկ, և աւարկեաց թէ աղէտք
 ժողովրդեանն կաթեկն քառ մեծիմա-
 սին ՚ի կալուածատեարց աշխարհին:
 Ի բաց հրաժարիցաւ ՚ի զառաջովու-
 թիւն զորս կամ նորա, սնդկով թէ

այս անդ թու թիւն կարուած ատեարց
 ատորինակ ինն էր 'ի պատմն թիւն
 աշխարհին : -- Ղախա քան զպատմ
 թու թիւն՝ տանն տիրակաւն ինն կարգ
 կայր 'ի մէջ Հոգատեարց և Հոգադոր
 ծայն : զպա իբրն ինքնակարս կամ
 անարս ճանաչէին ժողովւորք : Այս
 կարգ խախտեցաւ , Հոգատեարք զըր
 կեցան յիշխանութեանց , և փոխա
 նակ այնր յաւերտ , նոցա անյոգ ցան
 կութիւն անկոյ , յարմէ յաւած կկ
 այս վիճակ կոչա թիւն՝ յը աղագա
 'ի դարտիւր զՀոգատեարսն՝ զանց ա
 բարին՝ գիտովին զպատմաւաւն :'' Ղա
 բի երկար , և կարն ճարտար խտե
 ցաւ նա գինւորոյս , և յայն գիտեաց
 զբան իւր , զի թէ Հոգատեարք իցին
 պատմաւ աղեալիցն՝ կամ ոչ , պարտ
 և արժան էր թողուլ զքննութիւն ,
 և 'ի գործ գնել զօգնութիւն իւրեանց
 առ 'ի թեթեւութիւն նոցան :

Յետ նորս յան յարեա Պերա
 պայծառ Էդիսկորս Աստիւոցոյ
 Ղարիւս աւու՛ն և ասաց . թէ ոչ կա
 բիր ունին գնել նախասաց Պարգա
 տեալին (Ղարփայ) ասանց որսի մի
 տաք ցանկա՛ւարց՝ Խալանդոյ 'ի մե
 բաձաւ և 'ի նման աղեաւ իւր՝ զո
 գուս սերմախօսութեան և կրիցն՝
 զորս սա եցոյց : Յիւրմէ կոյմանէ
 ամեթ էր սասց : Եթէ յետ մեծա
 մեծ շնորհացն ցուցելոց Խալանդոյ
 ուց՝ իւր Հայրենակցոց , լուս և եթ
 նստեալ Հայէք բն յարարս ժող
 վոյն այնպիսի : Սուրբ զիրք յիշ
 ատկեն թէ յորժամ Յովնիփ վերա
 կացու ինէր Էդիսկորսն՝ սով զերկիրն
 ազականէր , և եզրարք նորս 'ի Նեա
 ւոր աշխարհէ առ նա դիմէին . զի և
 գնտա ներէր անձկութիւն : Յովնիփ
 սակ զնտաւ Տէր սաւաքեաց զիս այս
 բն : զի պատրաստեցից կերակուր

վան ձեր , և աւարք ձեր երկարե
 ցին յերկիրն կենդանեաց , Էթէ ոյս
 ոյսպէս : աւելորդ ինն Համարիմ տ
 սել՝ թէ խորին նախախնամութեամբ
 նմանապէս և մեք իցեմք սաւաքեալ
 ոյսր՝ Հոգոյ վան կարտեգարաց մե
 րոց : 'ի ժողովոյն Հեալ՝ որ վան
 կարտաւարաց Խալանդոյ , բողում
 գիտուածք պատահեցան յիշատակաց
 արժանիք , պատկարզմ մեծ միջցաւ
 'ի գլուխ սահմանաց մերոց՝ ('ի Ա
 Հաւ) և դադարեցաւ , բոլոյ բարե
 բարս թեամբ նախախնամութեանն ա
 սանց սովոյ կամ կարտաթեանն ի
 բրիք : որք գրեթէ սովորացար միշտ
 զհեա զան պատերազմաց : Այս միայն
 բաւական է խրոխ յս մատուցանել
 մեզ յողորմութիւն նոցա՝ որոց ճնալք
 կամ ընտանիք Հեզին զարիւն , և ե
 դին զհեանս խրեանց՝ 'ի փրկութիւն
 Արեւից :

Յուել այս ոյս Արքազան ճար
 տասան Համադել 'ի մատաւորի և լոզ
 կարեկցութիւն ժողովրդեան իւրոյ .
 տանով թէ՛ և թէ՛ Հաւատ նախքել
 արժան իցէ դերագանծ Հեզինակոց
 արդի զբահանս թեան՝ անդ սոնց սակմ
 Էկեղեցոյ Այդգեոյ և Սիսիւսոյ , Սիսի
 սիս գնեծ ման ժողովրդեան և Համրա
 ւոյ իւրոյ յինքն ձգեաց Խալանդոյ ,
 Էր զայս ասելով՝ գիտաւորութիւն
 նորս չէր իմարհեցուցանել զորքինն
 Ղարեգանիւց՝ այլ մանաւանդ թէ յոր
 դարել գիտրեկցութիւն Հայրենակ
 ցացն իւրոց առ 'ի որեմ ունելոյ վե
 րանդին յոր երկաքին ևս անկեալ
 Հեծէին :

Պաքատա Չարս յան յարեա
 և յետ ցուցանելոյ ժողովոյն զսաս
 կութիւն վասնոց իւ՝ սասց . " Ի՛շ է
 արժան թոյ սոս ունաւն կապել ու
 կաւա կարեկցութեան և նպատից

ժողովրդեանն, Ազալ կործին են ա-
 ւարկել թէ մանուս որ ջանք վրիպի-
 ցին ՚ի յաջորւածոյն: Այս արժան է
 Տէրութեան յառաջ դայ, արժան է
 և սերանց Սկսելոյ զնոյն անել,
 բայց և այնպէս չարքն աշխարհն այն-
 քան են, մինչ պատու և դիտարա-
 նեալ զօգնութիւն անհնկայուն միա-
 հարցն պաշտօնէն: Եթէ հանգ անսկա-
 թիւնն փոքր ինչ և ս իցէ, սակայն օ-
 բնական մեծ իննի, և թէ միչէ դորս
 ՚ի ասն՝ և մինչ ցոյց մ'անդանազան, գուն
 գործել և զձեռն շարձաց կարկա-
 ւել նոցա:

Պարան Ելիտլա երկրորդեաց ամա,
 Եւ սպա Սր Չուն Վրոնա խօսելով
 զբարեբական կառավարութեան կող-
 մանն՝ ասաց. «Թէ արժան էր մանա-
 ւանդ՝ օրինակի Սամաբայոյն հեռե-
 ւել, ոչ եթէ քննելով թէ նրպէս
 հարաւ վասնդեռայն յա աղակոյց, կա՛մ
 սրն փան, այլ իսկոյն դարման մա-
 տուցանելով վերայն, ուստի և հրա-
 ւիրեաց դաւ թազմանեանն միայն ըզ
 մտաւ անել թէ՛՝ ով էր որ ասաց,
 'Սր ոչ որսն Եւրասէն՝ փոխ ՏԱՅ ԱՍ-
 ՏՈՒՅԱՅ:

Մ Ե Կ Ի Ը Ա

— Ի թիւ 14 Ըզգարարին Բար-
 բասայ Լոյց Ղարասանն ընթեր-
 ցաք. «Տրամեթեամբն ինք ճանու-
 ցանել թէ յանցեալ ամայ 14 ումն,
 Պարան թափմա Պօղոս՝ Լոյքերէն
 թարգմանիչ Իրիտանաջւոց Բաննի
 փոխեցաւ յասանն՝ ՚ի հասակի 78 ու-
 մայ: Ի չորս մերձիկեաց Պարանայ,
 որք մատուցին զգիրս գառաւորաց
 առ ՚ի ժառանգիչ զերջանիկ սրտան
 Հանգսցեցին: Պարան Սոս փաննաս
 Ներսէսն սրժանացաւ յաջորդել

նմին: Մեք ակն աքկեալ անաչառ՝
 շարձուորեմք Աթոս ածառանդին յոյ-
 ւրս բարեբասակի վեճակի նոցա զի
 յոյժ երջանիկ և անխառնակ սրտան
 է այն:

— Յանցեալ ամայ 21 ումն Ուսար
 Պարան Վարդ Սիմն Մկրտումի
 մկրտեցաւ և անուանեցաւ Յովհան-
 ջան: Յանկամք նոր աշխարհիկին բա-
 րիզորդսցանն Հանդիթ բարբաթք:

— Վ. Ա. Չ. Տ. Ի. Թ. Թ. Ե. Տ. Ե. Ա. Ս. Յ. ան-
 ցեալ ամայ 9 ումն մեծ քանակու-
 թեամբ գանձ (200.000 ոսփիս) բար-
 ձաւ ՚ի վերայ շաքեաւ «Թիւ ինդ-
 սէի» ՚ի Բուսթայի, և մի բաք և
 30 000 ոսփիս ՚ի Տրեկմալի և ՚ի
 Տովեզնի Սարբարոյ:

— ՅԱՆԿԵՐԸ ՄԱՅ, ՍՈՒՄԱՆԱԿԱՆ ԵՅՐ
 անն, անգոր և սպիկար հասակաւ ան-
 ցանէր աթիթիք Չինգասարի դե-
 տոյ, կարա դրուցարութիւն ընդ
 կրա՛մ մից ՚ի նոյն աղչէ, Օտերու-
 նին հարկանելով զամն խր պրասա-
 հարսը ընդ գե՛մ քարի մից, որ կոյր
 ՚ի ճանտարձին, զարկեցաւ ՚ի վայր՝
 թարց կարթանայց պաշտօնել գան-
 կումն իւր: Կննն որ ընկերակից էր
 նմա՝ առ ժամոյն գնաց յօգնութիւն
 և մինչ գեա ջանայր ամբօնեալ զնա
 ՚ի վեր՝ եզրս զնա մեռեալ, առ որ
 սկսաւ բոյ և սրբալ վասն յանկար-
 ծակի մահուան իւրոյ: Յոյանի և
 սարդ անցաւ այս հորսկարեա յուշ
 աննն մից զբանն Աւաքերոյն Պօղոսն
 որ ասէ թէ՛՝ «Ի մէջ կենդ անութեան,
 կեանք ՚ի մահ:»

— Ենդանայ թղթաբերն և հաս ՚ի 10
 ամայոս, որ սրբունակէր ընդ սովոս
 և սլաթեան թէ Անդրեա և թէ
 յէրոսոյ առ հասարակ նա և զժա-
 պարակախօսութիւնն մեծախաւ թա-

գուհւոյն Քրիստոսից և Քաղաքացիս
 Գաղղիոսից ի խաղաղութիւնս :
 Պատերազմն ՚ի մէջ երկուց ազգոյ՝
 պահանջէր միոյն ՚ի կողմանէ Անգլիացւոց
 սասն միջինս Ստեփան սեկուրոսից :
 զոր առ ՚ի չղոյէ՝ պարտաւորեին
 յոչխարս փոխ առնալ : Արդէն
 խեղճեալ է սեղանաւորութիւն Անգլիոյ
 յաւերալ գիտելն պարտոց : որպէս
 զն յորդորեցի Հասարակութիւն փոխ
 տալ : Այլ թուի թէ առնաւորակ պահանջ
 թիւն գրանց է սուր :
 — ՚ի Գաղղիա ազմուհի և խաղաղութիւնք
 յառնեն առ և անդ ՚ի սահմանադրութեան
 Հոցի : Արդէն խեղճալն և ՚ի
 Արտիստ սոյ թագաւորի : բոց և
 սլոյէն տակաւին բարձրաձան անտի
 ՚ի Գաղղիա : որով երևի թէ զին
 նոցա առաւել բարձր էր անդ :
 Թան Անգլիա :

Բանասիրական

Ե Ր Ա Ձ

Այն ինչ պայծառ և դիպչելին Արտակալ
 Ձարկանաւ փրճեմարմ շոյզորք :
 Աւետարտ ծագու մն Արիւղին ստիբանդ :
 Ար զարկանալ ըրք զիշխոյն փարսակք :
 Այն ինչ փշէր՝ Արեւիկան հոգն սիկ :
 Չարսարձանայք երկեր յոյսմ անու ընէ :
 Եւ զարդարանայն զիդպի թաշնց զայտուկիք :
 Խարդկան հրճու անտ՝ սուրին զգալ յալմարիւն :
 Ար Մարիստ՝ արտն անայ՝ ինչ խնջ :
 Կար զորութիւն տաւալ պանէր՝ անթարթալ :
 Ոտմ թմբոսը՝ զայնայ ՚ի զուն անարտանջ :
 Եւ իբր յանու ընէ՝ ստիբ զոր զրեւս՝ ևս աշխարհ :
 Գաղղիայք մի՛ առ արտառալ՝ ինչ ժոյսի :
 ԵԱրեմիոյն ուր երկեր Արիկան :
 Պարտեզ փոկնալ՝ ծագուք ծարկոք՝ բարիք :
 Արջ ստեղծ՝ էր ստեղծայ՝ զմայլանիւն :
 Ընդ ընտանիք՝ նարն որտեւք՝ բարձրացաւ :
 ԵԱրեմիոյ՝ կուտն կրտաւ՝ շնորհածալք :

Եւ երկնայն՝ սնեակն ՚ի ստն՝ կառուցեալ :
 ՚ի ընտան թիւն՝ հասարակայն՝ գրեցեալք :
 Այլ ՚ի իւրայն՝ կողմանք ունէր ընծ ջրհոր :
 Եւ հասարակն՝ երկնայն կանգուն՝ խորտ թիւնս :
 Արջ ընդ մէջն՝ գործալ կտուր՝ խորջուոր :
 Ար զիշխոյն կանգալ՝ Ընտն հարկանէր՝ սասանալ թեւալք :
 Չարս անէն՝ ծագուք և սուրկանք՝ կարգային :
 Չարեւս ստիք՝ առնան իւրեանց՝ և ընդմեջ :
 Արջ արտառք՝ ՚ի ջրաբերս՝ զերծ կոչին :
 ԵԱրեկանան՝ կերպարան՝ ջրեւութեանց :
 Կար զիւրեալ՝ տարարանաւ՝ Պարտեզիս :
 Պարտեզանէն՝ աղաչելի՝ յայտ առնել :
 Եթէ զիմար՝ անդ երանակք՝ փոխելին :
 Եւ զինչ որտեւ այն՝ ընծ այն՝ ինծ սրտալ :
 Անտն (առ)՝ թէ և երկնայն տոթոցին :
 Այլ յաւերսան՝ ստույ ջրաբար՝ է սլոյն :
 Այլուն ինտու՝ պոսէ զիւրեքն՝ ջրեւային :
 Գիշխոյն թարթոր ջոյսմ՝ հոտուալ :
 Չանն սնի՝ կողմայ հնչեւնս՝ յոյս սնիդ :
 Ար զիւրեքն՝ պատեալ անդուք՝ թանձրանի :
 Թալին զանձնս՝ սասանի կրքն՝ ջրեւային :
 Եւ որտեւեւք՝ շանթո արձակն՝ կայծականց :
 Խեղճ ՚ի բարս մ՝ ՚ի հասանայ՝ անձն ոց :
 Աւնջք Պարտեզին՝ գառնան ՚ի ըն՝ և ձալակ :
 Այլ սուրք և բարք՝ յիւն անիւ՝ գուն անիւր :
 Բեւարարն՝ անդ սուրեւիք՝ և սասարկիք :
 Եւ երբ զիշխոյն՝ երկնայն՝ յաւաստու :
 Զայն իւրով՝ սիրու զիմար՝ ընդ այս ջուր :
 Գոր զու յայնձամ՝ իբր արձաթ ձու շանտ :
 Զաճանալ զիւր՝ առնէ զանգին՝ ընդհանուր :
 Այլ թէ որքան՝ փրկեցանայ՝ այս տարուր :
 Իրե զարտան՝ քանայ զիւր՝ գուռն՝ բարեչին :
 Կանալայնուլ՝ մարգարեանալք՝ իբր զո՛ղ :
 Սարթթայնուլ՝ յու ևս արձակին՝ սուրեւք անէն :
 Տեսանն այս՝ զիդ՝ զանխոս՝ նոննիք :
 Ար անիւնայ՝ կան կից բարձրայտու՝ ձիթիւնայ :
 Ծարկիք նոցա՝ կու միւ և յոյս՝ զիւրեքին :
 Այլ սալա իղձս՝ սան ՚ի զին՝ տեսայն :
 Թուր ընկնիքդ՝ հասն ջրեւիքդ՝ և լեւն :
 Ար թարթ ստիք՝ քին պոտու սասանայ՝ ընդ միտան :
 Հոտալ ծարկանայն՝ անայ զիւր քան՝ գիւնտան :
 Զուարթ առնէն՝ մարգայս զորքս՝ և զիւնան :
 Եւ թղիկիքդ՝ և թիթիկիքդ՝ բարձրալ էր :
 Հասանայնուլ՝ պարտեզ իւրեանց՝ զարգարին :
 Եւ տարարուե՛ն ստիքս ի նոցին՝ միտանայ մեր :
 Զոմանի ին՝ կարգն հանայեալ Արիկն :

